

A pénzügyminiszter 63.500/1948. IX. P. M. számú rendelete

a földbirtokfelosztások műszaki végrehajtásának és ellenőrzésének szabályozása tárgyában.

A 126.400/1939., 97.852/1941., 57.100/1942., 207.140/1943., 60.416/1946., 47.448/1947. és végül a 49.542/1947. számú rendeleteimet hatályon kívül helyezem és helyettük a munkálatok gyorsabb és egyszerűbb végrehajtása érdekében a következőket rendelem:

I.

Általános intézkedések

1. §

(1) A rendelet hatálya alá tartoznak:

a) mindazok a birtokfelosztások (eldarabolások), amelyeket földbirtokpolitikai intézkedésekkel kapcsolatban akár mezőgazdasági ingatlan, akár házhelyjuttatás céljából végeznek, függetlenül a felosztott ingatlan nagyságától és az eldarabolás folytán keletkezett birtoktestek számától, valamint attól, hogy annak a községnek a telekkönyve, amelyben az ingatlan fekszik, telekkönyvi betétekből vagy telekjegyzőkönyvek-ből áll-e, kivéve, ha a felosztás a 600/1945. M. E. számú rendelet alapján történik és a telekkönyvezést az 5.600/1945. P. M. számú rendelet szerint hajtják végre. (Azok a birtokfelosztások azonban, amelyek a 600/1945. M. E. számú rendelet alapján, de számszerűen hajtának végre, a rendelet hatálya alá tartoznak.)

b) a jogügyletek folytán keletkező birtokfelosztások (magyarparcellázások stb.) mindazokban a községekben, amelyeknek a telekkönyve telekkönyvi betétekből áll, vagy a telekkönyvi betétek még nem készültek ugyan el, de a betétszerkesztés céljára is szolgáló részletes felmérés már megtörtént, ahol tehát az Állami Földmérés műszaki nyilvántartást vezet, abban az esetben, ha a felosztás házhelyek céljára készül, vagy ha a feldarabolandó birtoktest, vagy a több egymáshoz csatlakozó birtoktestből álló ingatlan területe az 50 kataszteri holdat eléri, vagy meghaladja, függetlenül a felosztás folytán keletkező birtoktestek számától és területétől, továbbá függetlenül attól, hogy a megosztás folytán keletkezett ingatlanok egy vagy több telekkönyvi betétbe jegyeztetnek-e be;

c) a házhelyek céljára nem földbirtokpolitikai intézkedésekkel kapcsolatban végzett ingatlaneldarabolások azokban a községekben, ahol az Állami Földmérés műszaki nyilvántartást vezet, függetlenül a felosztott terület nagyságától és a keletkező ingatlanok számától.

2. §

(1) A rendelet hatálya alá tartozó felosztások műszaki végrehajtás szempontjából három csoportra oszlanak.

Az „A” csoportba tartoznak a „C” csoportba felvettek kivételével azok a felosztások, ahol a felosztott ingatlanból az eldarabolt rész 20 kataszteri hold, illetve annál nagyobb, vagy az eldarabolt terület ennél kisebb ugyan, de az eldarabolás folytán 30-nál több új birtoktest keletkezik.

A „B” csoportba tartoznak azok a felosztások, melyeknél a felosztott ingatlanból eldarabolt rész 20 kataszteri holdnál kisebb és 30-nál kevesebb birtoktest keletkezik.

A „C” csoportba tartoznak azok a felosztások, amelyeknél az egész felosztott ingatlanból legfeljebb öt birtoktest keletkezik és egyik új birtoktest sem kisebb 10 kataszteri holdnál, vagy ha a keletkezett legfeljebb 5 birtoktestből legfeljebb két új birtoktest kisebb 10 kataszteri holdnál, de a keletkezett összes új birtoktestek területének átlaga nem kisebb 10 holdnál.

(2) A felosztás műszaki munkálatait az Állami Földmérés szabályai szerint és annak adatai felhasználásával — a továbbiakban csoportonként megadott rendelkezéseknek megfelelően — úgy kell elkészíteni, hogy a felosztás az Állami Föld-

mérés nyilvántartási munkálataiba a felosztási adatok alapján beilleszthető legyen.

3. §

(1) A munkálatokhoz az Állami Földmérésnél rendszeresített nyomtatványokat kell használni. Nyomtatványok a földmérési felügyelőségeknél szerezhetők be.

(2) Az eljáró mérnök a felosztási munkálat megkezdését a terület szerint illetékes földmérési felügyelőségnek (a következőkben röviden földmérési felügyelőség) köteles bejelenteni, amely az esetleges különleges intézkedéseit vele közli.

II.

Az „A” csoportba sorolt felosztások műszaki végrehajtása

4. §

(1) A kiosztás műszaki alapját általában az Állami Földmérés alappontjai alkotják.

(2) Ha a kiosztandó területen nincs elegendő alappont, vagy az alappontok nem a kiosztandó területen, de annak közelében vannak a kiosztást végző mérnök az alapponthálózatot az Állami Földmérésnek az alappontsűrítésre vonatkozó szabályai szerint sűríti.

(3) Az alappontok földalatti jelét csak az Állami Földmérés mérnöktisztviselői járhatják fel. Amennyiben tehát az eljáró mérnök egyes alappontokat a természetben nem talál meg, mert megállapítása szerint földfeletti jelzésük elpusztult, akkor bejelentésére a pontok földalatti jelét a földmérési felügyelőség kiküldött mérnöke keresi fel. Ha a kiküldött megállapítja, hogy a pont földalatti jelzése is elpusztult, szükség esetén az alappont pótlásáról gondoskodik, vagy utasításokat ad a pótlásra vonatkozóan.

(4) Amennyiben a felosztandó területen vagy annak közelében országos háromszögelési pontok nincsenek, a Háromszögelő Hivatal a IV. rendű háromszögelési hálózat kifejlesztését általában elvégzi, mégpedig az 1. § (1) bekezdés a) pontjában tartozó esetekben a dologi szolgáltatások nyújtása, az 1. § (1) bekezdés b) és c) pontjában tartozó esetekben pedig a dologi szolgáltatások nyújtása és a kiküldetési költségek megtérítése ellenében.

(5) Ha a Háromszögelő Hivatal a IV. rendű háromszögelési hálózatot nem fejleszti ki és ezt a földmérési felügyelőséggel írásban közli, továbbá a földmérési felügyelőség becslése szerint a távoleső háromszögelési alappontokból a pontsűrítés munkája a teljes felosztási munka 30%-át elérné vagy meghaladná, akkor a földmérési felügyelőség utasítást ad arra, hogy az eljáró mérnök az alappontsűrítést a (6) vagy a (8) bekezdésben leírt módon hajtsa-e végre.

(6) Kifejleszthető az alapponthálózat az Állami Földmérés által kiadott térképmásolaton [6. § (1) bek.] feltüntetett és a természetben megtalálható olyan pontokból (határjelek, épületrészek stb.) — a továbbiakban: kiinduló tereppontok — melyeknek azonosságáról a mérnök ellenőrző mérésekkel meggyőződött. A kiinduló tereppontok koordinátáit a Földmérési Térképtár méri le az eredeti térképről és díjmentesen szolgáltatja ki. A koordináták beszerzése végett az eljáró mérnök a térképmásolat megfelelő részéről a kiinduló tereppontok helyét és a szelvényhálózatot feltüntető vázlatot készít és azt vagy a földmérési felügyelőségnek, vagy közvetlenül a Földmérési Térképtárnak küldi meg. A tereppontok térképi és természetbeni kölcsönös helyzetének megállapítása végett vagy közvetlenül meg kell mérni a kiinduló tereppontok egymástól való távolságát, vagy a kiinduló tereppontokat sokszögvonallakkal kell összekötni. A kiinduló tereppontokból további alappontokat pontkapcsolással vagy sokszöggeléssel lehet meghatározni.

(7) A kiinduló tereppontok között végrehajtott sokszögelésnél a vonalas záróhiba megengedett legnagyobb értéke:

$$d = \sqrt{(0,07 t)^2 + 2 t + 3200}$$

A képletben a d a megengedett vonalas záróhibát centiméterben, t pedig a sokszögsokoldal hosszának összegét méterben jelenti.

Az egyes sokszögvonalhosszakra megengedett vonalas zárolási hiba:

$t = 100 \ 200 \ 300 \ 400 \ 500 \ 600 \ 700 \ 800 \ 900 \ 1000 \ 1100 \ 1200 \text{ m}$
 $d = 50 \ 62 \ 65 \ 69 \ 74 \ 78 \ 84 \ 89 \ 95 \ 100 \ 106 \ 112 \text{ cm}$

(8) Amennyiben az Állami Földmérés által kiadott térképmásolat [6. § (1) bek.] nem található olyan pontok, melyek a terepen azonosíthatók lennének, az eljáró mérnök bejelentésére a földmérési felügyelőség távolabbi alappontokból, esetleg más meghatározott tereppontokból a szükségnek megfelelően két-három pontot határoz meg a felosztandó ingatlanon, illetve annak közelében, vagy engedélyt ad arra, hogy az eljáró mérnök alkalmas helyen önálló alapvonalat mérjen és a szükséges alapponthálózatot abból fejlessze ki, vagy pedig zárt és átlóirányban vezetett külön sokszögmenettel kimerévíteli sokszögeletét végezzen.

(9) A helyi háromszögelés alapvonala minél hosszabb, de legalább 200 m legyen. Az alapvonal hosszát négyszer kell mérni (kétszer oda, kétszer vissza). A mérési eredmények különbségének megengedett szélső értéke az alapvonal hosszának 1/5000-ed része. A számításhoz a négy mérési eredmény számtani középértékét kell használni. E munkához használandó mérőszalagot a munka megkezdése előtt a földmérési felügyelőségénél komparálni kell.

(10) A pontsűrítés befejezése után még a további munkálatok megkezdése előtt a pontsűrítésekre vonatkozó munkarészek felülvizsgálatát végeztetve benyújtandók a földmérési felügyelőséghez, amely azokat soronkívül megvizsgálja.

5. §.

(1) Az alappontsűrítés után a feldarabolandó ingatlant el kell határolni. Ha a ki nem osztandó, tehát visszamaradó terület az egész birtok fele vagy annál nagyobb, akkor a birtoknak a felosztással nem érintett részén a határvonalat nem kell kitűzni. A 600/1945. M. E. számú rendelet alapján végzett birtokfelosztások esetében az elhatárolásra, a visszahatással, hogy a határváltozásról nem kell jegyzőkönyvet maradó terület nagyságára tekintet nélkül, a 13 § (1) bekezdésében foglaltak az irányadók. Az elhatárolással kapcsolatos birtokhatárkiűzésekhez a szomszédos birtokosokat is meg kell hívni és a birtokhatár kiűzését az érdekelt birtokosok vagy megbízottaik jelenlétében kell elvégezni.

(2) Azokban a községekben, amelyekben az Állami Földmérés nyilvántartást vezet, az elhatárolás a nyilvántartás alapján szolgáló részletes felmérésből származó számszerű adatok alapján, amennyiben pedig ilyenek rendelkezésre nem állnak, a térképmásolatnak [6. § (1) bek.] és az alappontoknak a felhasználásával történik.

(3) Ha számszerű adatok állnak rendelkezésre, akkor azok alapján a birtokhatárvonalat a természetben ki kell tűzni, ellenkező esetben pedig a birtokhatár (mezsgye) töréspontjait a tényleges birtoklásnak megfelelően karókkal meg kell jelölni, be kell mérni és a térképmásolatra fel kell rakni.

(4) Amennyiben a természetbeni állapot a térképmásolaton feltüntetett állapottal egyezik, a (3) bekezdésben leírt módon kitűzött, illetőleg megjelölt vonal tekintendő elhatároló vonalnak. Ha az alaptérkép [11 § (5) bek.] grafikus eljárással készült és a természetben megjelölt határvonal újonnan meghatározott alappontokra méretelt be, akkor a térképi és a természetbeni állapot egyezőnek tekintendő akkor is, ha a két vonal egymástól egy méternél kisebb mértékkel tér el.

(5) Ha a természetbeni állapot a térképmásolaton feltüntetett állapottal nem egyezik, vagy a mezsgye a természetben annyira elmosódott, hogy azt pontosan megállapítani nem lehet és számszerű adatok nem állnak rendelkezésre, akkor a térképi határvonalat a térképről lemért méretek alapján ki kell tűzni.

(6) Ha a természetbeni határvonal a térképtől eltér és az eltérés olyan, hogy a számszerű adatok alapján, illetőleg az (5) bekezdésben említett módon kitűzött birtokhatárvonal, vagy annak egy szakasza a természetben a szomszédos birtokos vagy birtokosok által birtokolt területen halad, vagyis abból lemez, az érdekelt birtokos vagy birtokosok azonban ezt a mezsgyét nem fogadják el, akkor a vitás területet a kiosztásból ki kell hagyni. A térképi és a természetbeni határvonalak közt lévő területet, amely ez esetben a térképen a felosztandó ingatlan részeként jelentkezik, mint a telekkönyvi tulajdonos részére visszamaradó területet, önálló külön birtoktestként kell kezelni, az érdekeltet pedig figyelmeztetni kell arra, hogy a jogvita peres úton intézhető el.

(7) Ha a kitűzés és a tényleges birtoklás közt az eltérés olyan, hogy a számszerű adatok alapján, illetőleg az (5) bekezdésben említett módon kitűzött birtokhatárvonal, vagy annak egy szakasza a természetben a felosztandó ingatlan területén halad, vagyis a felosztandó ingatlan terjeszkedett a szomszédos ingatlanok rovására, akkor — a következő (8) bekezdésben említett esetet kivéve — a térkép alapján kitűzött birtokhatárvonal tekintendő a felosztandó ingatlan mezsgyéjének. Az érdekelt szomszédos birtokosok figyelmét pedig fel kell hívni arra, hogy a térkép szerint birtokuk a kitűzött vonalig terjed.

(8) Amennyiben a tényleges állapot eltér a térképi állapottól, azonban az érdekelt birtokosok a tényleges állapotot kívánják fenntartani, akkor a felosztást végző mérnök a birtokosoknak erről a megállapodásáról jegyzőkönyvet vesz fel, majd a határváltozásról telekkönyvi átvezetésre alkalmas olyan vázrajzot készít, mely az Állami Földmérés nyilvántartási adatainak megfelelően a változás előtti és a változás utáni birtokhatár- és területi adatokat feltünteti. A vázrajzot műszaki felülvizsgálat végett a számszerű munkálatokkal együtt be kell küldeni a földmérési felügyelőséghez, amely a birtokhatárváltozást irodailag és a helyszínen is felülvizsgálja és amennyiben helyesnek találja, a megosztási vázrajzot a jegyzőkönyvvel együtt telekkönyvi átvezetés végett megküldi a telekkönyvi hatóságnak. A munkálatok további folyamán megosztás előtti állapotként az így megváltoztatott adatokat kell használni.

(9) Ha a birtokhatárvonal vízfolyás partja és az a térképi állapottól eltér, akkor a tényleges állapotnak megfelelő partvonalat kell birtokhatárként elfogadni. A határváltozás átvezetésével kapcsolatban az előzők szerint kell eljárni azzal az készíteni.

(10) Azokban a községekben, ahol az Állami Földmérés nyilvántartást nem vezet, a természetben található állapotot kell elhatárolni és felosztani.

(11) Ha a felosztandó terület határvonala egyúttal községi határvonal is, akkor azokban a községekben, ahol az Állami Földmérés nyilvántartást vezet, az elhatárolás ugyancsak a felosztást végző mérnök feladata. Ekkor azonban a (2) bekezdésben említett adatokon kívül a község elhatárolásáról készült „Elhatárolási jegyzőkönyv” adataira is figyelemmel kell lennie. Az elpusztult határjeleket azonban bejelentése alapján a földmérési felügyelőség tűzi ki és pótolja. Azokban a községekben, ahol az Állami Földmérés nyilvántartást nem vezet, a községi határvonal érintett részén a községelhatárolást a földmérési felügyelőség végzi el.

(12) A földmérési felügyelőség által végzett községi határjelölési vagy községelhatárolási munkálatoknál felmerült valamennyi dologi szolgáltatást (a határjelek anyagát is) az érdekelt községek természetben kötelesek rendelkezésre bocsátani.

6. §.

(1) Azokban a községekben, ahol az Állami Földmérés nyilvántartást vezet, tervezési (kiosztási) térképi az Állami Földmérés által kiadott térképmásolatot kell felhasználni. Oly községekben pedig, ahol az Állami Földmérés nyilvántartást nem vezet, a kiosztandó területet a létesített alapponthálózatra fel kell mérni és tervezési térkép céljára a felmérés alapján, a földmérési felügyelőség által megállapítandó területi rendszerben, 1:2000 méterarányban új térképet kell szerkeszteni. Ha a felmérés önálló alapvonalból fejlesztett alappontokra támaszkodva készül, akkor megközelítőleg az észak-déli irányra lájkított térképet kell szerkeszteni. A kiosztási térképként használt térképmásolatra a felosztás folyamán rajzolt minden vonal és jelzés színe piros, az új térképet azonban fekete színnel készítendő.

(2) Az elhatárolt ingatlannak, illetve a felosztandó ingatlan elhatárolt részének [5. § (1) bek.] a területét (a következőkben: egész terület) számszerű eljárással, az elhatároló vonal töréspontjainak koordinátáiból kell meghatározni. Ha azonban valamely határszakaszon a töréspontok száma oly nagy, hogy az alappontok koordinátarendszerére vonatkozó koordináták számítása aránytalanul nagy munkátöbbletet okozna, akkor ezen a szakaszon az elhatároló vonal előzetesen helyettesíthető a mérési vonallal. A mérési vonal és az elhatároló vonal közé eső kiegészítő rész területe pedig, a mérési vonalra vonatkozó ortogonális bemérési adatokból, mint a célra felvett koordinátarendszerre vonatkozó koordinátákból számítható.

landó ki. A végleges területet az előzetes terület és a kiegészítő rész területének előjelhelyes összevonása adja.

(3) Ha a felosztandó ingatlan teljes kerületén elhatárolt, akkor a (2) bekezdés szerint kiszámított egész területet össze kell hasonlítani az Állami Földmérésnél nyilvántartott területtel. Ha az összehasonlításnál mutatózó területeltérés (ΔT) a felosztandó ingatlan kerületének (K) 20 centiméternél kisebb elmozdulásával egyenértékű, vagyis ha

$$\frac{\Delta T}{K} < 20 \text{ cm}$$

akkor a földmérési felügyelőségnek nyilvántartott területi adatot kell a felosztási munkálatokhoz felhasználni, az eltérést pedig a területekkel arányosan a felosztott területen lévő utak és közterületek területébe kell beosztani. Ha azonban

$$\frac{\Delta T}{K} > 20 \text{ cm}$$

akkor a földmérési felügyelőségnek nyilvántartott területet pedig ennek megfelelően meg kell változtatni. Ez esetben a területszámítás az egyéb szükséges munkarészekkel együtt, a munka folytatása előtt, a földmérési felügyelőségnek vizsgálat végett bemutatandó. Ha a változtatás indokolt, akkor a földmérési felügyelőség annak mind a saját, mind a telekkönyvi, mind a földadatokaszeri munkálatokban való érvényesítéséről gondoskodik.

(4) Azokban a községekben, amelyekben az Állami Földmérés nyilvántartást nem vezet, a számszerű eljárással meghatározott területet kell a felosztási munkálatokhoz felhasználni még akkor is, ha azok a régi, ú. n. adott területekkel a (3) bekezdésben megszabott határon belül egyeznek. Ha azonban előző számszerű felosztásból származó adatok állnak már rendelkezésre, azokat érvényesíteni kell.

(5) Az egész terület kiszámítása után az eldarabolandó ingatlan számítási csoportokra osztandó. Házhelykiosztásoknál a csoportok az utak szerint még tömbökre is bonthatók. A csoportok és azokon belül a tömbök területe általában a töréspontok koordinátáiból számítható.

(6) A csoportokon (tömbökön) belül a birtoktestek területe általában a természetben mért hosszabból számítható, egyes hosszan elnyúló részletek területe azonban, ha számszerű eljárással való meghatározásuk nehézkes, a térképről lement méretekből, vagy párhuzamos sávokra bontással (hárfa segítségével) is meghatározható. Területmérő eszközök használata csak a birtokrészletek (mívelési ágak) területének meghatározásához megengedett.

(7) A csoportok területének összegét az egész területre, egy csoporton belül levő tömbök területének összegét a csoport területére, a birtoktestek területének összegét a tömb, illetve a csoport területére és végül a birtokrészletek területének összegét a birtoktest területére ki kell egyenlíteni úgy, hogy a mutatózó különbségeket a területek arányában el kell osztani.

(8) A részletek területszámításaként az Állami Földmérés szabályai szerint végzett területszámítás helyett elfogadhatók a tervezési adatok is, ha a tervezés teljes egészében számszerűen történt, az kellően áttekinthető és a területi adatok csoportonként (tömbönként) vannak összeállítva.

(9) A területszámítás megkezdése előtt az elhatárolt birtoknak, valamint a számítási csoportoknak a határvonalait feltüntető, területszámítási vázlat szerkesztendő. A vázlaton a határvonalak minden töréspontját és ezek számozását fel kell tüntetni és be kell írni az egyes csoportokba a bennük lévő birtoktestek első és utolsó helyrajzi számát [(13) bek.], vagy sorsszámát.

(10) A területszámítási jegyzőkönyvben külön-külön kell csoportosítani az egész terület, a számítási csoportok, végül számítási csoportonként a csoportban lévő birtoktestek területének a számítását.

(11) A tervezéssel egyidőben felosztási (mérési) vázlatot kell szerkeszteni. Ezen feltüntetendők az elhatároló vonal töréspontjainak és a tömbsarokpontoknak a mérési vonalakra vonatkozó meghatározó méretei, továbbá valamennyi birtoktest határpontjainak kitűzési adatai. A mérési vonalakon végzett mérések folytatódólagos méretekkel tüntetendők fel. A felosztási vázlatot úgy kell szerkeszteni, hogy annak alapján a felosztás az Állami Földmérés nyilvántartási térképeibe felrakható legyen. A felosztási vázlaton fel kell tüntetni fekete színnel a felosztandó terület határvonalát, az ahhoz a fel nem osztandó területről (kivülről) csatlakozó térképi

vonalakat, a kitűzési méreteket, valamint a régi alappontokat, piros színnel kell jelezni a megosztás folytán keletkezett birtoktestek, illetve birtokrészletek határvonalait, az új alappontokat, a mérési vonalakat és az új helyrajzi számokat vagy a sorsszámokat. Egyebekben a felosztási vázlat az Állami Földmérésnél a mérési vázlatra vonatkozóan megszabott szabályok szerint szerkesztendő azzal az eltéréssel, hogy az lartós minőségű átlátszó másoló papíron is készülhet. Több negyedlapra eső kisebb terület a szelvényhálózat feltüntetése mellett két negyedlapnál nem nagyobb egy lapra is összevonható.

(12) A felosztást a felosztási vázrajz nyomán úgy kell végrehajtani, hogy azok a pontok, amelyeket állandósítani kell — amelyek alá tehát földalatti pontjelölés is helyezendő (7. §) — a kiosztáskor ideiglenes karóval jelöltesse meg, míg azokat a pontokat, amelyek alá földalatti pontjelölés nem kerül, a végleges karókkal kell megjelölni.

(13) A felosztás folytán keletkező új birtoktesteket (részleteket) azokban a községekben, amelyekben az Állami Földmérés nyilvántartást vezet, a felosztott ingatlan helyrajzi számának alóosztásával kell megjelölni. A helyrajzi számozásnál nem kell figyelembe venni, hogy az egyes birtoktestek, melyik régi birtoktestből keletkeztek, viszont ügyelni kell arra, hogy a helyrajzi számozás folytatódólagos legyen és csatlakozzék a szomszédos változatlan birtoktestek helyrajzi számához. A helyrajzi számozást aszerint a rendszer szerint kell végrehajtani, amely szerint a nyilvántartási térkép helyrajzi számozása történt. Már változás előtt alóosztott helyrajzi számot új földrészlet, illetve birtoktest megjelölésére ugyanazzal a nevezővel felhasználni nem szabad. Azokban a községekben, amelyekben az Állami Földmérés nyilvántartást nem vezet, a helyrajzi számozást a község utolsó helyrajzi számát követő első 1001-ig kell kezdeni. Ha pedig már ilyen számozás megkezdett, akkor azt kell folytatni. A felhasznált utolsó helyrajzi számot az illetékes pénzügyigazgatóság közli.

(14) A felosztandó ingatlanra és a felosztás folytán keletkezett birtoktestekre vonatkozó következő adatokat felosztási földkönyvbe kell foglalni: a birtoktest helyrajzi számát, tulajdonosának nevét és lakhelyét, mívelési ágát, szabályos alakú birtoktest esetén annak középszélességét és középhosszúságát, területét és kataszteri tisztajövedelmét. Új rendszerű helyrajzi számozás esetén, vagyis midőn a birtokrészletek betűkkel vannak megjelölve, az egyes birtokrészletek területének feltüntetése mellett a telekkönyvezés céljára külön rovatba be kell írni az egész birtoktest területét is. A felosztási földkönyvben külön tüntetendő fel a felosztás előtti és külön a felosztás utáni állapot, úgyhogy a birtoktestek mind a felosztás előtti, mind a felosztás utáni részben a helyrajzi számok sorrendjében következzenek egymás után. Ha a változás előtti részben több tulajdonos szerepel, akkor a tulajdonosokat betűsorban, a birtoktesteket (birtokrészleteket) pedig tulajdonosonként kell a helyrajzi számok sorrendjében csoportosítani. A területi és kataszteri tisztajövedelmi adatok mind a változás előtti, mind a változás utáni állapotnál összegezendők. A megfelelő két-két összegnek egymással egyezniük kell.

(15) Azokban a községekben, amelynél a telekkönyvi helyrajzi számok eltérnek a kataszteri helyrajzi számoktól, mind a két helyrajzi számozást fel kell tüntetni.

(16) Az új tulajdonosok betűrendes névsora szerint felosztási birtokkimutatás készítenő. Ez tulajdonosonként a helyrajzi számok sorrendjében minden egyes birtoktestre (birtokrészletre) vonatkozólag ugyanazokat az adatokat tartalmazza, mint felosztási földkönyv változás utáni része.

(17) A felosztási munkálatok során előfordult azokat az eseteket, amelyek eltérnek az általánostól, a műszaki tájékoztatásban kell ismertetni az alkalmazott megoldással együtt. Ugyanitt közlendő az is, hogy az állandósítás kövekkel vagy fakarókkal történt-e.

7. §.

(1) A felosztási munkálatokkal kapcsolatban létesített valamennyi alappontot és a maradandóan még esetleg meg nem jelölt kiinduló tereppontokat a föld alatt és a föld felett végleges módon meg kell jelölni. A végleges megjelölés (állandósítás) általában az Állami Földmérés idevonatkozó előírásai szerint hajtható végre.

(2) Az elhatároló vonalnak azokat a töréspontjait melyek az új birtoktestek határvonalának is töréspontjai, valamint általában az új birtoktestek határvonalainak végpontjait és

töréspontjait is állandósítani kell. Ha az elhatároló vonalnak oly sok törése van, hogy minden pontot állandósítani nem gazdaságos vagy nem is lehet (például vízmérés), elegendő a határvonal főbb töréspontjait állandósítani. Ha a véglegesen megjelölendő vonal ív, akkor az ív kezdete és vége továbbá a közepe közelében egy pontja (lehetőleg mezsgyevégpont) állandósítandó. Hosszú íveknek mintegy 200 méterenként állandósítandó egy-egy pontja. Házhelyeknél és keskeny birtoktesteknél elegendő a dűlők és tömbök sarokpontjait, valamint a dűlők és tömbök határvonalainak töréspontjait állandósítani. Ezekben belül annyi birtokhatárpontot kell állandósítani, hogy legalább minden 200 méterre essék olyan mezsgye, melynek mindkét végpontja állandósított. A nem állandósított birtokhatárpontokat ilyenkor a földbe legalább 40 centiméterre hevert, legalább 50 cm hosszú, mintegy 8 cm vastag erős fakaróval kell megjelölni. Az új felosztással nem érintkező elhatároló vonal töréspontjait ugyanígy kell megjelölni.

(3) A föld alatt a pontokat téglába vésett kereszttel kell megjelölni.

(4) Földfeletti pontjelölésként felső lapján kereszttel ellátott és a felső részén simára faragott, V. rendű háromszögelési pontoknál $20 \times 20 \times 75$ cm sokszög- és keretpontoknál, kiinduló tereppontoknál, valamint a (2) bekezdésben említett pontoknál pedig $15 \times 15 \times 60$ cm méretű fagyálló terméskövet vagy köbméterenként legalább 300 kg portland cementet tartalmazó vasváz betonkővet kell használni. A (2) bekezdésben említett pontok állandósításához használt kövek felső lapjába azonban nem kell keresztet vésni.

(5) Ha a (4) bekezdésben leírt kövek anyaghiány miatt nem szerezhetők be, a földmérési felügyelőség a felosztást végző mérnök kérésére átmenetileg kivételesen engedélyezheti, hogy az V. rendű háromszögelési pontok $15 \times 15 \times 75$ cm, a sokszög- és keretpontok $10 \times 10 \times 70$ cm, az elhatároló vonal töréspontjai és a birtoktestek határvonalának pontjai pedig 10 cm átmérőjű, 60 cm hosszú, alul keresztléccel ellátott keményfaoszloppal állandósíttassanak. Földalatti megjelölésül azonban ez esetben is bevésített kereszttel ellátott téglát kell használni.

(6) Utakon és más olyan helyeken, ahol a földből kiállók a forgalmat akadályozná, a pontjelölést annyira le kell sülyeszteni, hogy a kö felső lapja mintegy 5 centiméterrel a talaj felszíne alá kerüljön. Az ilyen pontokat abból a célból, hogy azok bármikor megtalálhatók legyenek, a közelükben lévő állandó jellegű tereptárgyakhoz be kell mérni és a bemérésről ceruzával mérési jegyzetet kell készíteni.

(7) Az V. rendű háromszögelési pontok és a kiinduló tereppontok a hálózat vizsgálata után [4. § (10) bek.], a sokszög- és keretpontok pedig a szög- és hosszmerés végrehajtása előtt állandósítandók. Az V. rendű háromszögelési pontok állandósításakor a kitűzés alkalmával készített bemérési lapokat az állandósításra vonatkozó adatokkal ki kell egészíteni.

8. §.

(1) A földmérési felügyelőséghez az alábbi munkarészek nyújtandók be.

Az Állami Földmérés által kiadott munkarészek:

1. országos háromszögelési pontok pontleírása,
2. alappontok pontvázlata,
3. V. rendű háromszögelési, sokszögelési és keretpontok koordináta jegyzéke,
4. V. rendű háromszögelési pontok pontleírása,
5. területkimutatás a megosztás előtti állapotáról,
6. az V. rendű háromszögelési pontok meghatározási terve,
7. az V. rendű háromszögelési pontok bemérési lapjai,
8. a sokszöghálózat kitűzési és számítási vázlata,
9. hosszmerési jegyzőkönyv,
10. szögmérési jegyzőkönyv,
11. V. rendű háromszögelési pontok számítási jegyzőkönyve,
12. sokszögpontok számítási jegyzőkönyve,
13. délszögszámítási jegyzőkönyv,
14. derékszögű koordinátaméréssel meghatározott pontok koordinátáinak számítási jegyzőkönyve,
15. koordinátajegyzék,
16. felosztási (mérési) vázlat,
17. felosztási tervezési térkép és annak másolata a (2) bekezdésben említett példányszámban,
18. területszámítási vázlat,

19. területszámítási jegyzőkönyv (tervezési jegyzőkönyv),
20. felosztási földkönyv, a (2) bekezdésben említett példányszámban,
21. felosztási birtokkimutatás, a (2) bekezdésben említett példányszámban,
22. műszaki tájékoztató,
23. a talaj felszíne alatt állandósított pontok bemérési jegyzete. [7. § (6) bek.]

(2) Az 1. § (1) bek. a) pontja alatt említett birtokfelosztások esetén a felosztási tervezési térkép eredeti példánya és 5 másolata, továbbá ennek megfelelően a felosztási földkönyv és a felosztási birtokkimutatás 6-6 példányban nyújtandó be. Ugyanezen bekezdés b) pontjában említett birtokfelosztások valamint a c) pontban megjelölt, de az a) pontba nem sorolt ingatlanfelosztások esetén pedig ugyanezek a munkarészek 3-3 példányban adandók át a földmérési felügyelőnek.

(3) A 2., 3., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 15. számmal jelölt munkarészek már az alappontsűrítés befejezése után [4. § (10) bek.], az 5., 14., 15., 18., 19. számúak pedig a 6. § (3) bekezdésben meghatározott esetben az egész terület számításának befejezésekor nyújtandók be a földmérési felügyelőséghez, amely azokat megvizsgálás után visszajuttatja. Ezeket a munkarészeket a munkát befejezése után a földmérési felügyelőségnek ismét át kell adni.

III.

A „B” csoportba sorolt felosztások műszaki végrehajtása.

9. §.

(1) A „B” csoportba sorolt felosztásoknál a II. fejezetben megszabott eljárással szemben a következő (2)–(5) bekezdésekben felsorolt könnyítések vannak megengedve.

(2) A felosztandó ingatlannak csak az eldarabolandó részét kell elhatárolni.

(3) Ha a felosztandó területen vagy annak közelében nincsenek elegendő számban olyan alappontok vagy kiinduló tereppontok, amelyek az elhatároláshoz és a felosztás részleteinek beméréséhez alkalmasak, vagy amelyek alapján a mérési hálózat közvetlenül kifejleszthető, akkor az elhatárolást és a részletpontok bemérését kellően ellenőrzött szomszédos birtokhatárpontok között is el lehet végezni. Ha ilyen megfelelő birtokhatárpontok sincsenek, akkor a 4. § (8) bekezdésben foglaltak szerint kell eljárni.

(4) Területszámítási vázlatot nem kell szerkeszteni.

(5) Az egész terület párhuzamos sávokra bontással (hárfa segítségével) is meghatározható. Számítási csoportokat nem kell alakítani.

(6) A földmérési felügyelőséghez a 8. §-ban felsorolt munkarészeket kell benyújtani, természetesen azoknak a kivételével, amelyek a megengedett könnyítések folytán nem készültek.

IV.

A „C” csoportba sorolt felosztások műszaki végrehajtása.

10. §.

Ebbe a csoportba sorolt felosztások az Állami Földmérés által kiadott térképmásolaton alappontok, kiinduló tereppontok vagy ellenőrzött birtokhatárpontok között mért kellő méretekkal ellátva akként tüntetendők fel, hogy a bejegyzett méretek alapján az új birtoktestek határvonalai az Állami Földmérés nyilvántartási térképén megszerkeszthetők legyenek. Ezen a tér rajzon veres színnel fel kell tüntetni a felosztás folytán keletkezett valamennyi birtoktest (birtokrészlet) határvonalát és helyrajzi számát. A felosztás előtti és utáni területi adatokat — lehetőleg a vázrajzzal egy lapon — táblázatba kell foglalni és meg kell adni mindazokat az adatokat, amelyek egy telekkönyvi vázrajzon szükségesek.

V.

Adatbeszerzés.

11. §.

(1) A felosztáshoz felhasználandó alappontok adatainak megszerzése végett az eljáró mérnök a terület szerint illetékes földmérési felügyelőséghez vagy a Háromszögelő Hivatalhoz (Budapest, I., Fortuna-utca 4.) a felosztandó területet feltüntető vázlatot nyújt be. Ennek alapján a Háromszögelő Hivatal a pontsűrítésre előreláthatólag felhasználható valamennyi országos háromszögelési alappont pontvázlaton ábrázolja és

róluk pontleírást is készít. A pontvázlat átlátszó másolópapíron tussal készül és feltünteti a háromszögelési pontok helyét, nevét vagy számát és minőségét (talajszinti pont, torony fajel stb.), valamint a szelvényhálózatot. A pontleírás tartalmazza a vetületet, a mértékegységet, a pont koordinátáit, az állandósítás módját, valamint a pont felkeresésére szolgáló vázrajzot bemérési adatokkal. A pontvázlatot és a pontleírásokat a Háromszögelő Hivatal hitelesíti.

(2) Az (1) bekezdésben említett pontvázlatot, amennyiben a felosztandó területen vagy annak közelében már pontsűrítés történt, a földmérési felügyelőség kiegészíti, záradékkal látja el és a pontokról koordinátajegyzéket, az V. rendű pontokról pedig pontleírást is készít. Mindkettőt hitelesítve — a Háromszögelő Hivataltól kapott adatokkal együtt — kiadja az eljáró mérnöknek. Ugyanakkor közli az újonnan létesítendő alappontok kezdő sorszámaát, valamint azt is, hogy az elhatároló vonal kitűzéséhez állnak-e rendelkezésre számszerű adatok.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett adatok, az 1. § (1) bekezdésének a) pontjába tartozó esetekben díjtalanul, a többi esetben pedig a 61.200/1946. P. M. számú rendelethez mellékelte „Díjszabályzat”-ban megállapított díjazás ellenében adtnak ki.

(4) A tervezési térképül szolgáló térképmásolat a Földmérési Térképtárnál (Budapest, II., Fő-utca 34.) vagy a terület szerint illetékes földmérési felügyelőségnél rendelhető meg az 1. § (1) bekezdésének a) pontjába tartozó esetekben az előző bekezdésben említett Díjszabályzatban feltüntetett árak 70 százalékáért, a többi esetben pedig a Díjszabályzatban megállapított díjazás ellenében.

(5) Azokban a községekben, amelyekben az Állami Földmérés nyilvántartást vezet a (4) bekezdésben említett térképmásolat általában az eredeti térképről átszurással készül és a nyilvántartási térkép adataival kiegészítették. Ha az eredeti térkép elpusztult, akkor a másolat a nyilvántartási térképről készülendő. A térképmásolaton általában a másolás alapjául szolgáló térkép (a következőkben: alaptérkép) teljes szelvényvonalra feltüntetendő a hüvelyk vagy 100-as vonalakkal együtt. Kisebb kiterjedésű felosztások esetén azonban a másolat a teljes szelvénynél kisebb, de legalább negyedszelvény nagyságú lapra is készíthető, azonban a szelvénykeret egyrészét és a 200 öles, illetve 400 méteres metszéspontokat is minden esetben meg kell adni a térképmásolaton, úgy hogy a metszéspontok a felosztandó területet közrefogják és így a felosztás során meghatározott új alappontok a térképmásolatra felrakhatók legyenek. Ha az alaptérképen a metszéspontok nem volna meg szerkesztve, akkor azokat a másolónak meg kell adni a másolás előtt az alaptérképen meg kell szerkesztenie. A térképmásolaton fel kell tüntetni a felosztandó ingatlan közelében lévő állandó jellegű pontokat (kövek, karók, épületek, határjelek stb.), továbbá a csatlakozó birtokhatárvonalak egy-egy darabját is. Ugyancsak ábrázolni kell mindazokat az alappontokat, melyek az alaptérképnek a térképmásolat lapja által fedett részén vannak. A nyilvántartási térképen még csak ceruzával feltüntetett változásokat a térképmásolaton is ceruzával kell ábrázolni. A másolatok térképlaponként általában külön lapon készíthetők. Összemáslás csak abban az esetben engedhető meg, ha a csatlakozó térképlapra átnyúló lemásolandó rész nagyon kicsi és a két térképlap méretváltozása azonos. Azonban az így készült másolat sem lehet nagyobb a szabványos méretű térképlapnál. A térképmásolaton fel kell tüntetni a vetületi rendszert, a felmérés és az esetleges helyszínelés évét, azt a körülményt, hogy a másolat eredeti vagy nyilvántartási térképről készült-e, végül a méretarányt.

(6) Amennyiben az eredeti térképek alumínium- vagy kartonlemezre vannak ragasztva, a földmérési hivatal a térképmásolat céljára a felosztandó terület elhatároló vonalát a számszerű felmérési adatok alapján felrakja, az elhatároló vonalon belül lévő és a felosztás folyamán előreláthatólag amúgy is megszűnő részleteket pedig előbb átlátszó papírra másolja, majd arról átszurással a térképmásolatra viszi át.

(7) Amennyiben a felosztandó területen, vagy annak közelében már előzően is történt számszerű eljárással felosztás és a régi felosztási térkép műszaki szempontból felhasználható, abban az esetben, ha az újabb felosztást hatósági szerv végzi, a régi felosztási térkép, az újabb felosztásnak ugyanazon a lapon vagy lapokon való ábrázolása véget, kiadható.

(8) Azokban a községekben, amelyekben az Állami Földmérés nyilvántartást vezet, a felosztáshoz szükséges területi adatokat a földmérési felügyelőség hitelesített területjegyzéken adja ki és ugyanott közli az esetleg már megosztott birtoktestek utolsó aláosztási számaát is.

VI.

A munkálatok vizsgálata.

12. §.

(1) A rendelet hatálya alá tartozó felosztásokat a terület szerint illetékes földmérési felügyelőség műszaki szempontból irodailag és a helyszínen is felülvizsgálja.

(2) A munkarészek általában a felosztási munkálat befejezése után nyújtandók be a földmérési felügyelőséghez, a 8. §

(3) bekezdésében felsorolt munkarészeket azonban az ott megjelölt időpontban is be kell mutatni.

(3) Ha az eljáró mérnök az elhatárolásnak a munkálatok folytatása előtt való megvizsgálását kéri, a földmérési felügyelőség a kérést — lehetőleg soronkívül — teljesíti.

(4) A földmérési felügyelőség a hozzá vizsgálatra beküldött munkarészeket soronkívül vizsgálja meg.

(5) A földmérési felügyelőség felülvizsgálja a földkönyv és térképmásolat valamennyi beküldött példányát, de nem ellenőrzi a kiosztási földkönyvben feltüntetett útlevonásokat, kataszteri tisztaföldvelmi adatokat, a kiosztási birtokkimutatásokat, valamint az esetleges kétféle helyrajzi számozás [6. § (15) bek.] azonosításának helyességét.

(6) Mind az irodai, mind a helyszíni vizsgálat alkalmával észlelt hibákat és hiányokat vizsgálati jegyzőkönyvbe kell foglalni és azt kijavítás, illetve a hiányok pótlása végett a felosztást végrehajtó szervnek vagy a munkálatot benyújtó félnek el kell küldeni.

(7) A helyesnek talált felosztást a vizsgálati jegyzőkönyvben esetleg felsorolt hibák helyesbítése, illetve a hiányok pótlása után, a földmérési felügyelőség által az ellenőrzéssel megbízott mérnök a felosztási földkönyv és a felosztási térkép eredeti és valamennyi másolati példányát a következő záradékkal látja el. „Igazolom a helyrajzi számozás helyességét és azt, hogy a helyszíni felosztás a térképen és a földkönyvben feltüntetett adatokkal egyezik.” A záradékot aláírásával és a földmérési felügyelőség pecsétjével hitelesíti.

(8) A helyszíni vizsgálatokkal kapcsolatos dologi költségeket (napszám, fuvar) a felosztást végrehajtó szerv, magánosok által végrehajtott felosztások ellenőrzésével kapcsolatosan felmerülő dologi költségeket pedig a munkarészeket ellenőrzésre benyújtó fél tartozik viselni és előlegezni, vagy a szolgáltatásokat természetben ingyen előállítani.

(9) Decemberben, januárban és februárban a földmérési felügyelőségek helyszíni vizsgálatra nem kötelezhetők.

VII.

Vegyes és átmeneti intézkedések.

13. §.

(1) A 600/1945. M. E. számú rendelet alapján végzett birtokfelosztások esetében a felosztandó ingatlanok — a visszamaradó terület nagyságára tekintet nélkül — csak az eldarabolandó részét kell elhatárolni. Az elhatárolt rész területét számszerű eljárással kell megállapítani, a visszamaradó rész területe azonban térképi alapon is meghatározható. A két rész területének összegét össze kell hasonlítani az ingatlanok az Állami Földmérésnél nyilvántartott területével. Ha az összehasonlításnál mutatózó területeltérés a 6. § (3) bekezdésében közölt képlet alapján számítva a felosztandó ingatlan területének 20 centiméternél kisebb elmozdulásával egyenlő, akkor a földmérési felügyelőségnek nyilvántartott területi adatot kell a felosztási munkálathoz felhasználni, az elhatárolt pedig az eldarabolandó és a visszamaradó rész területének arányában kell figyelembe venni. Ha azonban a képletből számított érték 20 centiméternél nagyobb, akkor az eldarabolandó rész területét a számszerű területszámításból nyert értéket kell elfogadni. A különbségnek a visszamaradó résznél való figyelembevételéről a földmérési felügyelőség gondoskodik.

(2) A földmérési felügyelőség köteles a kiosztást végrehajtó szervet vagy a felosztást végző mérnököt — kívánságukra — a helyrajzi számozás helyességéről még a felosztás vizsgálata előtt értesíteni, azonban a helyrajzi számozás helyességét a

térképen [12. § (7) bek.] csak a vizsgálat befejezése után igazolja.

(3) A földbirtokpolitikai célra igénybevett területekre vonatkozó, esetleg csupán telekkönyvi elkülönítés (lejegyzés) céljára szolgáló megosztási vázrajzokat a földmérési felügyelő ségnek irodailag soronkívül meg kell vizsgálnia.

(4) A jelen rendelet alapján végrehajtott felosztásokról a földmérési felügyelőség változási jegyzéket nem készít, hanem a változásoknak a földadókataszteri munkálatokban való átvezetése végett a földmérési felügyelőség az ellenőrzött és kijavított eredetivel összehasonlított és záradékkal ellátott kiosztási térkép és a kiosztási földkönyv egy-egy másolati példányát, a vizsgálat után azonnal, az illetékes pénzügyigazgató ságnak megküldi.

(5) A felosztás céljára végrehajtott alappontsűrítéssel kapcsolatban magasságmérést nem kell végezni.

14. §.

(1) Ha a 600/1945 M. E. számú rendelet alapján földbirtokrendezés (a továbbiakban röviden: földbirtokrendezés) céljára már igénybevett területen végzendő felosztás házhelyek céljára, akkor az előzőekben megszabott eljárás részben a következők szerint módosul.

(2) A tervezési térképnek [6. § (1) bek. és 11. § (4) bek.] tartalmaznia kell a földbirtokrendezés során történt felosztást megelőző állapotot és az eredeti helyrajzi számokat fekete színnel az Állami Földmérés nyilvántartási állapotának megfelelően, továbbá az új házhelykiosztást és annak megfelelő új helyrajzi számokat piros színnel, végül a földbirtokrendezés folytán keletkezett ingatlanokat és azok ideiglenes helyrajzi számait zöld színnel.

(3) A felosztási földkönyv [6. § (14) bek.] felosztás előtti részén a házhelyfelosztással érintett valamennyi birtoktest eredeti, tehát a földbirtokrendezés előtti helyrajzi számát és eredeti területét, vagyis az Állami Földmérés nyilvántartási állapotát kell feltüntetni. Ha a házhely céljára szolgáló birtoktest vagy birtoktestek a földbirtokrendezés folytán történt felosztás előtti osztatlan birtoktestek voltak, akkor mind a térképen, mind pedig a földkönyv felosztás utáni részén/1 helyrajzi számmal kell megjelölni azt az egész részt, amelyet a földbirtokrendezés céljára a birtoktestből igénybe vettek, még akkor is, ha ez a rész a földbirtokrendezés során több részre oszlott, de a felosztást nem az Állami Földmérés szabályai szerint végezték abban az esetben, ha ez a rész területileg összefüggő. Ha a birtoktestből a földbirtokrendezés céljára igénybevett területet az új házhelyosztás területileg összenemifüggő több részre osztja, az egyes ilyen részek külön

helyrajzi számozandók a/1,/2,/3 stb. alá osztásokkal. Ha a házhely céljára szolgáló birtoktest vagy birtoktestek a földbirtokrendezés előtt is már megosztott és aláosztott helyrajzi számú birtoktestek voltak, akkor a megfelelő folytatólagos sorszámú első aláosztással vagy aláosztásokkal kell megjelölni a földbirtokrendezés céljára igénybevett, esetleg több darabra fel is osztott, egész részt vagy csoportrészeket. Az Állami Földmérés szabályai szerint történt házhelyfelosztás során keletkezett házhelyeket, közterületeket és egyéb területeket/2, illetőleg a megfelelően folytatólagos sorszámokkal aláosztott helyrajzi számmal kell megjelölni.

(4) Az új házhelyek helyrajzi számozását természetesen az általános szabályoknak megfelelően úgy kell végezni, hogy egy házhely csupán egy helyrajzi számmal jelöltesse akkor is, ha a házhely esetleg több régi birtoktest területére is terjed. A földbirtokrendezés által igénybevett területrészeket azonban a régi birtoktestek szerint elkülönítve kell a (3) bekezdésben ismertetett módon helyrajzi számozni.

(5) Ha a földkönyv felosztás előtti részén felsorolt birtoktestek a földbirtokrendezés során történt felosztásnak megfelelően már ideiglenes helyrajzi számokat kaptak, akkor ezeket az ideiglenes helyrajzi számokat a földkönyv felosztás előtti részén szintén fel kell sorolni. A felosztás utáni részén pedig az Állami Földmérés szabályai szerint az előbbiekben megfelelően keletkezett új helyrajzi számokat azonosítani kell az ideiglenes helyrajzi számok megfelelő csoportjával. (Például az előbbiek szerint/1-gyel jelölt a földbirtokrendezés céljára már igénybevett területre vonatkozó ideiglenes helyrajzi számokat az új/1 es helyrajzi szám mellett mind fel kell sorolni, ha pedig az új házhelyek területe pl. egy ideiglenes helyrajzi számmal volt jelölve, akkor a kiosztott házhelyek új helyrajzi számait összekapcsoló jellel összefoglalva kell azonosítani az ideiglenes helyrajzi számmal.) Ez szükséges azért, hogy az azonosítás a földadókataszternél és a telekkönyvnel kétséget kizáró módon megállapítható legyen.

(6) A házhelyek céljára szolgáló ingatlanok területi mértékét a számszerűen megállapított területeket kell elfogadni. Területi különbözet esetében a különbséget a földbirtokrendezés céljára igénybevett részre kell ráosztani.

15. §.

Jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba
Budapest, 1948 évi augusztus hó 31-én

Dr. Főris László s. k.
államtitkár.